

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 163/19

Λουξεμβούργο, 19 Δεκεμβρίου 2019

Απόφαση στην υπόθεση C-532/18
Niki Luftfahrt

Μια αεροπορική εταιρία ευθύνεται για τις βλάβες που προξένησε η ανατροπή ποτηριού με καυτό καφέ

Δεν είναι αναγκαίο το ατύχημα αυτό να συνδέεται με τυπικό κίνδυνο των αερομεταφορών

Με σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν απαιτείται η επέλευση τυπικού κινδύνου των αερομεταφορών για τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης μιας αεροπορικής εταιρίας για εγκαύματα από καυτό καφέ που χύθηκε, για αδιευκρίνιστους λόγους, κατά τη διάρκεια πτήσης.

Εν προκειμένω, έχει ασκηθεί αγωγή αποζημίωσης κατά της αυστριακής αεροπορικής εταιρίας Niki Luftfahrt GmbH (υπό εκκαθάριση) λόγω εγκαυμάτων που προξενήθηκαν σε μικρό κορίτσι, κατά τη διάρκεια πτήσης από την Πάλμα ντε Μαγιόρκα (Ισπανία) προς τη Βιέννη (Αυστρία), από καυτό καφέ ο οποίος προσφέρθηκε στον πατέρα της, τοποθετήθηκε στο πτυσσόμενο τραπέζι του και χύθηκε για αδιευκρίνιστους λόγους. Η αεροπορική εταιρία υποστηρίζει ότι δεν φέρει ευθύνη, επειδή δεν πρόκειται για «δυστύχημα» κατά την έννοια της Σύμβασης του Μόντρεαλ¹, η οποία διέπει την ευθύνη των αεροπορικών εταιριών σε περίπτωση ατυχημάτων. Ειδικότερα, κατά την άποψή της, η έννοια αυτή προϋποθέτει την επέλευση τυπικού κινδύνου των αερομεταφορών, προϋπόθεση η οποία δεν πληρούται εν προκειμένω. Πράγματι, δεν κατέστη δυνατόν να διαπιστωθεί αν η ανατροπή του ποτηριού με τον καφέ οφειλόταν στο ότι το πτυσσόμενο τραπέζι ήταν ελαττωματικό ή σε δονήσεις του αεροσκάφους. Το Oberster Gerichtshof (Ανώτατο Δικαστήριο, Αυστρία) ζήτησε από το Δικαστήριο διευκρινίσεις ως προς την έννοια του «δυστυχήματος» κατά τη Σύμβαση του Μόντρεαλ, η οποία δεν περιέχει σχετικό ορισμό.

Κατά το Δικαστήριο, η συνήθης έννοια που αποδίδεται στον όρο «δυστύχημα» είναι απρόβλεπτο ακούσιο δυσάρεστο συμβάν που προξενεί ζημία. Περαιτέρω, το Δικαστήριο διαπιστώνει, μεταξύ άλλων, ότι η Σύμβαση του Μόντρεαλ έχει σκοπό να θεσπίσει καθεστώς αντικειμενικής ευθύνης των αεροπορικών εταιριών, διατηρουμένης μιας «θεμιτής ισορροπίας συμφερόντων».

Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τόσο η συνήθης έννοια του όρου «δυστύχημα» όσο και οι σκοποί της Σύμβασης του Μόντρεαλ δεν επιτρέπουν να εξαρτάται η ευθύνη των αεροπορικών εταιριών από την προϋπόθεση να οφείλεται η ζημία στην επέλευση τυπικού κινδύνου των αερομεταφορών ή να υφίσταται σχέση μεταξύ του «δυστυχήματος» και της εκμετάλλευσης ή της κίνησης του αεροσκάφους. Υπενθυμίζει ότι η Σύμβαση του Μόντρεαλ επιτρέπει στις αεροπορικές εταιρίες να αποκλείουν ή να περιορίζουν την ευθύνη τους. Ειδικότερα, οι αεροπορικές εταιρίες μπορούν να απαλλαγούν από την ευθύνη τους ή να την περιορίσουν, εφόσον αποδείξουν ότι ο επιβάτης προκάλεσε ο ίδιος τη ζημία ή συνετέλεσε σε αυτήν. Επιπλέον, μπορούν να περιορίσουν την ευθύνη τους στα 100 000 «ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα»² εφόσον αποδείξουν ότι δεν είναι υπαίτιος για τη ζημία ή ότι αποκλειστικά υπαίτιος για αυτήν είναι τρίτος.

¹ Σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνήφθη στις 28 Μαΐου 1999 στο Μόντρεαλ, υπογράφηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στις 9 Δεκεμβρίου 1999, εγκρίθηκε, εξ ονόματός της, με την απόφαση 2001/539/ΕΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001 (ΕΕ 2001, L 194, σ. 38), και άρχισε να ισχύει όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση στις 28 Ιουνίου 2004. Η Σύμβαση αυτή αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της έννομης τάξης της Ένωσης.

² Όπως ορίζονται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ). Κατά το ΔΝΤ, στις αρχές Δεκεμβρίου 2019 ένα ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα αντιστοιχούσε σε περίπου 1,24 ευρώ.

Συνεπώς, η απάντηση του Δικαστηρίου στο ερώτημα του Oberster Gerichtshof είναι ότι ο επίμαχος όρος «δυστύχημα» καλύπτει όλες τις καταστάσεις που προκύπτουν επί αεροσκάφους κατά τις οποίες αντικείμενο που χρησιμοποιείται για την εξυπηρέτηση των επιβατών προξενεί σωματικό τραυματισμό επιβάτη, χωρίς να είναι αναγκαίο να ερευνάται αν οι καταστάσεις αυτές οφείλονται σε τυπικό κίνδυνο των αερομεταφορών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106